

ágyat, amelyben a császár aludt... Minden idegen megnézi ezt és mindenki megbölgölgöti a fejét. Ferenc József terméről nem írok le ide több sort, csak két képet említek meg itt, amelyek a császár ágya felett függnek mozdulatlanul, mint ahogy 70 év előtt odaakasztotta a császár.

A látori ágy fölött, ahol a császár aludt, két kép függ mozdulatlanul és aranyrámában. Az egyik Lambrecht generális, aki 48-ban elesett a Dunahidon. És a másik Hentzi generális... Ez a kép ott függ mozdulatlanul, ahol Ferenc József feje nyugodott a párnák között... És oda van írva az aranyráma alá: *A legnagyobb hős...*

Ez volt a nagy Habsburg császár: Ferenc József, akinek a legnagyobb hőse Hentzi tábornok volt, aki a magyar forradalomban rálöveit a magyar honvédekre.

Tovább Napoleon fejedelmi termei jönnek. Ahol 1805-ben aludt és fogadta a hajbókoló bécsieket, amikor gránátosai játszadoztak a schönbrunni park szőnyegén, amikor lábai előtt feküdt a másik császár nagy városa, egész Bécs. Nem érintettek itt semmit, nem lakott ezekben a termekben senki a francia császár után.

Megmutatják az ágyat, ahol aludt a Bonaparte. És ebbe az ágyba vitték be a legendás, tragikus sasfiókot, a római királyt, akit az osztrák Ferenc reichstadti herceggé degradált le. Ide vitték be a római királyt, amikor a Habsburg Franz Meiterniche bezárta és fogvatartotta Napoleon fiát. És tizenöt évvel később ebben az ágyban halt meg a huszonhárom éves római király, ahol császári apja, Napoleon aludt, amikor egész Bécs lábai előtt hevert és gránátosai jászottak a schönbrunni park szőnyegén.

A vezető reichstadti hercegnek mondja II. Napoleon, ahogy a Habsburgok lefokozták, de a népek szíve nem ismeri Napoleon fiát, aki herceg volt. Bonaparte fia római király volt. Ahogy császári apja nevezte egy éves korában kis kocsijában.

A Burg előtt a Ringen. A császárok téli palotája előtt Zwölfte November Ring-nek hívják ezt a széles boulevardot. A forradalom keresztelte így, a köztársaság születésére.

A kapun beszánguldanak az autók és az arkádok alatt egész vásár van. És a Schatzkammer fölött állami hivatalok... De mégis a három íves kapu előtt meg kell állni és észre kell venni valamit.

Csak a két szélső nyílás van nyitva. Csak a két szélső kapun járhat a nép, szánguldnak az autók. A középső nagy kaput bezárták. Itt nem járhat senki. Mert a középső kapu járt be a Burgba a császári hintó...

A császárok bejáratát bezárta Bécs, pedig republika van és a Habsburgok lefűntek. De az új Ausztria megőrzi a tradíciót és nem érint semmit. Meghagy mindent, ahogy volt és megmutatja a népek. A császári kapun nem mehatsz be idegen. Becsütlék. Itt a császárok hintója rohant. Pedig szemben, a városházán Seitz az ur.

Vér György.

Rikalmi bérházvételek! és földbirtokok a Tisza Lajos köruton és környékén több igen szép modern bérházak nagyon olcsón eladó! Több prima tanyabirtokok, 57 kat. holdas, 50 nagy holdas, 44, 30, 11 és 9 holdassak nagyon olcsón, országos írodában, olcsón megvehető! Mézer Bástya ucca 19. kizárólag 491 (kulturpalotánál.)

Olcsón megszállhat Pesten Mhi 47

"SIMPLON" SZÁLLODÁBAN

VIII., Kenyérmező-utca 4. Rákóczi-ut elején, a Keleti pályaudvar közelében. Tel.: József 22-36.

Kényelmes, tégnymentes, csendes szobák.

20 % engedmény mindenkor a hirdetés felmutatásánál.

Gyermekruhákat

nem érdemes otthon készíteni, mert izlésesen és nagyon olcsón készülnek

Irítz Józsefné női és gyermekruha divattervezésben Kelemen-u. 11., I. em. 1.

Egy hetvenöt százalékos rokkantat kilakoltattak a lakásból, amelybe még be sem költözött.

Ötven hétig a fronton — itthon az ég alatt...

E sorok írója az évek során igen sok esetben írt szomorú sorokat szomorú lakástügyekről és e sorok olvasója is sok cikket olvasott el már elképzelhetetlen lakásdrámákról. Most azonban ismét a nyilvánosság elé kell hozni egy új lakástörténetet, amely szinte elképzelhetetlen és példa nélkül áll és amely éppen azért tartozik a nyilvánosság elé, mert egy 75 százalékos rokkantról van szó, aki ötven hétig vérézett a fronton, de a szegedi hatóságok nem adtak eddig neki és négytagú családjának egy kis otrot, ahol meghúzódna, miután ötven hétig vérézett a fronton.

Özvegy Barta Lászlóné volt ugyanis egy kis háza a Nemeslakács ucca 24. szám alatt. Az özvegyasszony bejegyzésekor ráírta házához közeli rokonára, Lindenfeld Lajosnéra, akinek családjától csak azt kérte, hogy haláláig tartassák el. Az öreg, bejegyzett asszony június 18-án aztán meghalt. Lindenfeldék a temetés után hozzáfoglalták a ház renoválásához, mivel az így lakhatatlan volt. Milliósokat költöttek már a kis házra, amikor egy 75 százalékos rokkant katona, Weisswurm Herman, akinek torkát golyó lötte szét, jelentkezett Lindenfeldéknek és kétségbeesetten könyörgött, hogy adják neki oda a lakást, mivel amióta a frontról hazakerült, majd kijutott a kórházakból, nem tudott négytagú családjának lakást szerezni. Most is a szabad ég alatt lakna, ha meg nem szánná egy ismerőse.

Lindenfeldék természetesen méltá nyolták a szerencsétlen rokkant kérését és azonnal kijelentették, hogy semmi akadály sincs annak, hogy Weisswurm családjával elfoglalja a lakást. Nem sokára ezután idézést kaptak a lakáshivatalhoz...

Ekkor pedig kint, hogy egy Liliom nevű vendéglős lakójának, Katona Nándornéknak igényli Lindenfeldék há-

zát, azzal az indoklással, hogy Katonánénak el kell hagynia tágas lakását, mert Liliom vendéglős kaput akar építeni házában. A lakáshivatal pedig ezek után elutasította a 75 százalékos szerencsétlen rokkant kérését és Katonánénak utalta ki a lakást. Annak a Katonánénak, akinek megfelelő tágas lakása volt Liliom vendéglős házában. Az elutasítás indoka pedig az volt, hogy Lindenfeldék nem jelentették be idejekorán Bartáné halálakor, hogy megüresedett a kis ház...

Temesváry Géza kormánybiztoshoz került ezek után a rokkant katona lakástügye. A kormánybiztos is elutasította a rokkant katonát és az indoklássalhoz hozzáfűzte még, hogy Weisswurmnek egy-szer már 1923-ban volt lakása...

A kormánybiztos elutasításáról szombaton délután 11 órakor értesítették a feleket. A rokkant pedig egy fél óra múlva valómásokkal és okiratokkal igazolta, hogy nem volt még lakása, 1923-ban albérletben lakott. Félóra múlva új végzés érkezett. Ez a végzés azt mondta, hogy Weisswurmnek, aki még be sem költözött Lindenfeldék házába, szombaton délután három óráig el kell hagynia a nemeslakácsuccal házat.

A rokkantat tehát kilakoltatták, mielőtt egyáltalán beköltözött volna végre lakásába. És lakást kapott egy asszony, akinek megfelelő lakása volt. Ezek után a szomorú ügy aklái a népjóléti miniszterhez kerülnek föl, energikusan megfélebbezik ezt a határozatot és illetékesek remélik, hogy ezeket a végzéseket a miniszter meg fogja változtatni. A felebbezés ki fogja emelni azt is, hogy a rendelet szerint 3 nappal hátré kell a kilakoltatáshoz, nem pedig mindössze három óra. Szegeden tehát megtörtént az, hogy egy hetvenöt százalékos rokkant, aki ötven hétig vérézett a fronton, kilakoltatták egy lakásból, amelybe még be sem költözött...

Száz munkásgyermek egészségét segít visszaidni, aki hozzájárul az ujszegedi nyaraltatás költségeihez.

Szegednek a kórházra szüksége van!

Megdöbbenéssel értesült a szegedi társadalom tekintélyes része az egyetemi tanácsnak a kultuszminiszterhez intézett memorandumáról, melyben a szegedi közkórháznak az egyetem céljaira való átengedését kéri.

Sajátságos fátum kapcsolódik az egyetemnek Szegedre való helyezéséhez. Ugy látszik, mintha az egyetem csak úgy állhatna fenn, hogy más kulturális intézményeket megsemmisít. Legelső ténykedése az volt, hogy megölte a gyönyörű fejlődésnek indult és dicsőséges jövővel kecsegtető fa- és fémipariskolát azáltal, hogy elfoglalta ujonnan épített nagyszerű, már felszerelt helyiségeit. Pedig ki merem mondani nyíltan — ami talán sokaknak véleménye, habár különféle tekintetek által feszélyezve eddig nem merték hangoztatni —, hogy a fa- és fémipari felsőbb iskolára nagyobb szüksége lett volna a szerencsétlen megcsonkított országnak, mint az egyetemre.

Az ország négy egyeteme ontja magából a diplomás orvosok, ügyvédek, tanárok, stb. tömegét, akiknek semmi reményük sem lehet arra, hogy az ország területén elhelyezkedhessenek, akik külföldön le nem telepedhetnek s így a szellemi proletárlátást szaporítják, mely intelligenciája s elkeseredése, de legjobban helyhezűrlőtsége következtében a legveszedelmesebb proletárlátás.

Míg a fa- és fémipariskolából kikerült intelligens fiatal nemzedék vagy itthon lendíthette volna fel elhanyagolt iparunkat, vagy ha itthon elhelyezkedni nem tudott volna, bárhol a külföldön megtalálhatta volna kenyerét és boldogulását.

De erről már késő medítni!

Most a kórházra került a sor, arra a kórházra, amely évtizedeken keresztül áldása volt Szegednek s a messze vidéknek, melyet dr. Boros zsenialitása és kiváló orvosi korának tudása és őszellen szorgalma, elsőrendű kulturális intézménnyé fejlesztett.

Az egyetem tanácsa most a kórházat saját céljaira akarja elfoglalni s ezáltal a kórháznak külön, fejlődés-képes életét akarja megsemmisíteni. Pedig egy kulturális intézménynek sohasem volna szabad egy másik kulturális intézmény megsemmisítésére törekedni!

Végleglenül csodálkozom az egyetem orvosi karának állásfoglalásán. Hiszen nekik kell legjobban tudni, hogy a közkórház egyáltalában nem alkalmas egyetemi klinikai célokra. Hiszen már évtizedek előtt megállapították, hogy a jelenlegi épületek még egy modern kórház céljainak sem felelnek meg s a város közönsége már el is határozta egy modern, villarendszerben épült kórház felépítését, de közbe jött a háború s a gazdasági pangás s a leg-szebb tervek is füstbe mentek.

Az egyetem orvosi karának kézzel-lábbal s az érvek tömegével kellene illakoznia az ellen, hogy a nyakába varrják az ősi kórházat. Hát nem gondolkodják meg, hogyha megkapnák, ez csak akadályozná a modern klinikai épületek kiépítését?

A városnak egészségét kereső közönsége szempontjából egyenesen kívánatos a kórház fentartása. Legyen vállalkozás a város közönségének. A szabad verseny csak áldásos lehet. Az egyetem nagynevű professorai bizonyára nem fogják kárát látni, ha a közönség

egy része a neki szimpatikus kórházi orvosokhoz fordul, gyógyulást keresve. A monopólium ridegké lesz az embereket s megöli az ambíciót.

Szeged város igen tisztelt polgármesterének ma megjelent felvilágosító nyilatkozatában egy nyomós érve van, hogy a kórház fentartása pénzbe kerül. Csodálom, hogy nem alkalmazta, szívesen és elég gyakran alkalmazott, fenyegetését, hogy amennyiben pedig a kórházat át nem adjuk, a pótdórt biztosan fel kell emelni. Hát bizony tudjuk, hogy a kórház nem használható intézmény, de azt is tudjuk, hogy a városnak összes jövedelme arra való, hogy a város közönségének egészségi, kulturális és egyéb szükséges és fontos igényeit kielégítse. Ezeken takarékoskodni s reámutatni, hogy ennyivel meg ennyivel gyarapodott a város vágya, talán mégse egészen helyes politika.

Hogy megtakarítást eszközölhetünk-e a kórház átadásával, az még nagyon is kérdéses. Mert itt van a gyógyíthatatlan és krónikus betegek elhelyezésének kérdése.

Van egy miniszteri rendelet, mely szerint a kórházban gyógyíthatatlan betegeket elhelyezni tilos. Ném humánus, de takarékosági szempontból talán indokolt. Ezen rendelkezés sok esetben be nem tartható. Vannak teljesen elhagyatott, elszegényedett gyógyíthatatlan betegek (tüdővészések, rákosok, stb.). Ezeket az uccára dobva, pusztulni hagyni, egy modern társadalomban talán mégsem lehet? Ha a szegények házában helyeztetnek el, ez helytelen, mert a szegények háza, menhely, ezek befogadására nincsen berendezve s ha mégis odajutnak, akkor a szegények menhelyének kibővítése és megfelelő felszerelése válik szükségessé. Ez már felemészti az esetleges megtakarítást.

Az idült, de gyógyítható betegek esete más. Ezek elhelyezhetők a kórházban, ahol szükség esetén hónapokig is kezelhetők, de az egyetemi klinika ezek befogadására képtelen. A klinika nem elegendhet ágyainak jó részét ilyen betegek által állandóan foglalva tartani, mert a tanítással kapcsolatban feltétlenül szükséges az anyag lehető változtatása.

Vannak ilyen betegek, akiknek elhelyezése még miniszteri rendelet ellenére is feltétlenül szükséges, ilyen esetben nagyon jó, ha van egy kórház, mely a polgármesternek, mint legfelsőbb fórumnak rendelkezéseit figyelembe veszi. Az egyetemnek megvan a maga státusai, megvan az autonómiaja, nem köteles figyelembe venni, amit a város hatósága, közérdekből szükségesnek talál. Emlékeztetik a polgármester ur, hogy ezelőtt néhány évvel milyen nehézségekbe ütközött néhány ragályos betegnek elhelyezése.

Csodálatos, hogy a polgármester ur, aki nagy teltettségével, a legkisebb kérdésben a gyepő szarait kezében szereti tartani, éppen a kórházzal szemben ilyen könnyen le akar mondani a rendelkezési jogról, melyet ebben az esetben a város közönsége, megnyugodva látna kezébe letéve.

Minden érvet egybe vetve, az a meggyőződésem, hogy ha a város közönsége, megdölgötlanul, már átadta volna a közkórházat az egyetem céljaira, a legelső teendő az volna, hogy egy új közkórháznak vesse meg alapját.

Dr. Krausz József.

Németh Mária

ária estje kedden, 21-én.
JEGYEK BELVÁROSI MOZINÁL.

CSERÉPKÁLYHÁK

különbéle szín- és méretben kaphatók
Landesberg cementárugyában.

Varrógépek, Kerékpárok, Gyermekkoszik
részletilezésre is DÍR EDE
géparuházban, Szeged, Kiss-utca,
Keleti-palota. Nany Juvitóműhely!

Vétkezik, aki nem a Back-kóseróteremben étkezik. Szegediek találkozó helye.

BUDAPEST, VI., HAJÓS-UTCA 12. SZÁM (Opera mögött).